

Att förbjuda ont med händer, tal och

Hadith nr 34 av Imam an-Nawawi

Abū Sa‘īd al-Khudrī må Allah vara nöjd med honom berättade att Allahs sändebud sallallahu ‘alayhi wa sallam sade:

”Den bland er ser något felaktigt, låt individen ändra det med sin hand; om personen inte kan, då med sin tunga; om personen inte heller kan, då med sitt hjärta. Och det är den svagaste formen av tro.” **[Berättat av Muslim]**

Sammanfattning

Detta hadith påminner oss om den muslimska plikten att ”uppmäna till det goda och avhålla från det onda.” Profeten ﷺ instruerar sina följeslagare – och därmed oss – att aktivt motverka det man betraktar som felaktiga handlingar i samhället. Budskapet är tydligt uppdelat i tre nivåer:

1. Fysisk Intervention (med handen):

Om du har möjligheten att direkt åtgärda det du ser som fel och skada, bör du göra det. Detta innebär att om du till exempel ser en skadlig handling eller en fara, ska du försöka stoppa den praktiskt.

2. Verbalt Ingrepp (med tungan):

Om du inte har möjlighet till direkt fysisk inverkan, uppmuntras du att tala ut och varna eller ge råd om att rätta till felet. Det kan handla om att på ett vänligt men bestämt sätt tala om att en viss handling är olämplig och bör ändras.

3. Intern Avståndstagande (med hjärtat):

Om du varken kan ingripa fysiskt eller genom ord, bör du åtminstone känna en innerlig avsmak mot den felaktiga handlingen. Denna nivå, att enbart fördöma i sitt inre, räknas dock som den svagaste formen av att bekämpa ondska.

Genom att betona dessa tre nivåer lär hadithen oss att tro och handling går hand i hand. Att bara känna att något är fel (med hjärtat) räcker inte om man inte anstränger sig att faktiskt motverka det, vare sig genom handling eller ord. Det är en påminnelse om att ett aktivt motstånd mot orättvisor och misstag är en central del av en troendes ansvar i att upprätthålla moral och rättvisa i samhället.

